

VEČIEREŇ NA VEĽKÚ STREDU VEČER ak sa nekoná liturgia vopredposvätených

Kňaz: Požehnaný Boh náš teraz i vždycky i na veky vekov.

Ak niet kňaza: Na príhovor našich svätých otcov, Pane Ježišu Kriste, Bože náš, zmiluj sa nad nami.

Lud: Amen.

Sláva tebe, Bože náš, sláva tebe.

Kráľu nebeský, Utešiteľu, Duchu pravdy, ktorý si všade a všetko naplňuješ, poklad dobra a darca života, príď a prebývaj v nás, očisť nás od každej poškvvrny a spas, Dobrotivý, naše duše.

Svätý Bože, Svätý Silný, Svätý Nesmrteľný, zmiluj sa nad nami.

(3 razy)

Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Presväta Trojica, zmiluj sa nad nami. Pane, očisť nás od našich hriechov. Vládca, odpusť nám naše neprávosti. Svätý, príď a uzdrav naše slabosti pre svoje meno.

Pane, zmiluj sa. *(3 razy)*

Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi tak i na zemi. Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom, a neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.

Kňaz: Lebo tvoje je kráľovstvo a moc i sláva, Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

Pane, zmiluj sa. *(12 ráz)*

Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Pod'ťe, pokloňme sa Kráľovi nášmu Bohu.

Pod'ťe, pokloňme sa Kristovi Kráľovi, nášmu Bohu.

Pod'ťe, pokloňme sa a padnime pred samým Pánom Ježišom Kristom, Kráľom a Bohom naším.

A nasleduje úvodný 103. žalm.

Dobroreč, duša moja, Pánovi; * Pane, Bože môj, ty si nesmierne veľký.

Odel si sa do slávy a veleby, * do svetla si sa zahalil ako do rúcha.

Nebesia rozpínaš ako stan, * nad vodami si buduješ komnaty.

Po oblakoch vystupuješ ako po schodoch, * na krídlach vánku sa prechádzaš.

Vetry sú tvojimi poslami, * ohnivé plamene tvojimi služobníkmi.

Zem si postavil na jej základoch, * nevychýli sa nikdy-nikdy.

Oceán ju prikryl s'ťa odev, * nad vrchmi vody zastali.

Pred tvojou hrozbou odtiekli, * zhrozili sa pred tvojím hlasom hromovým.

Vybehli na vrchy, stiekli do údolia, * na miesto, ktoré si im vyhradil.

Položil si hranicu a neprekročia ju, * ani viac nepokryjú zem.

Prameňom dávaš stekať do potokov, * čo tečú pomedzi vrchy

a napájajú všetku poľnú zver * aj divým oslom hasia smäd.

Popri nich hniezdi nebeské vtáctvo, * spomedzi konárov zaznieva ich pieseň.

Zo svojich komnát zvlažuješ vrchy, * plodmi svojich diel sýtiš zem.

Tráve dávaš rásť pre ťažný dobytok * a byli, aby slúžila človeku.

Zo zeme vyvádzaš chlieb * i víno, čo obveseľuje srdce človeka;
olejom rozjasňuješ jeho tvár * a chlieb dáva silu srdcu človeka.

Sýtia sa stromy Pánove * aj cédre Libanonu, čo on zasadil.

Na nich si vrabce hniezda stavajú * a na ich vrcholcoch bývajú
bociany.

Vysoké štíty patria kamzíkom, * v skalách sa skrývajú svište.

Na určovanie času si mesiac utvoril; * slnko vie, kedy má zapadať.

Prestieraš tmú a nastáva noc * a povylieza všetka lesná zver.

Levičatá ručia za korisťou * a pokrm žiadajú od Boha.

**Len čo vyjde slnko, utiahnu sa * a ukladajú sa v svojich
dúpätách.**

Vtedy sa človek ponáhľa za svojím dielom, * za svojou prácou až do
večera.

Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! * Všetko si múdro urobil.

Zem je plná tvojho stvorenstva. * Tu more veľké, dlhé a široké,
v ňom sa hemžia plazy bez počtu, * živočíchy drobné i obrovské.

Po ňom sa plavia lode * i Leviatan, ktorého si stvoril, aby sa v ňom
ihral.

Všetko to čaká na teba, * že im dáš pokrm v pravý čas.

Ty im ho dávaš a ony ho zbierajú; * otváraš svoju ruku, sýtia sa
dobrotami.

**Len čo odvrátiš svoju tvár, už sa trasú; * odnímaš im dych a
hneď hynú a vracajú sa do prachu.**

Keď zošleš svojho ducha, sú stvorené * a obnovuješ tvárnosť zeme.

**Pánova chvála nech trvá naveky; * zo svojich diel nech sa teší
Pán.**

Pozrie sa na zem a rozochvieva ju, * dotkne sa vrchov a ony chrlia
dym.

Po celý život chcem spievať Pánovi * a svojmu Bohu hrať, kým len budem žiť.

Kiež sa mu moja pieseň zapáči; * a ja sa budem tešiť v Pánovi.

Nech zo zeme zmiznú hriešnici a zločincov nech už niet. *
Dobroreč, duša moja, Pánovi.

Slnko vie, kedy má zapadať, * prestieraš tmú a nastáva noc.

Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! * Všetko si múdro urobil.

Sláva, i teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. (malá poklona)

Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. (malá poklona)

Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. (obidva klirosy spolu; malá poklona)

Po skončení žalmu ekténia (diakon, kňaz, resp. predsedajúci):

Modlime sa v pokoji k Pánovi.

Ľud za každou prosbou: Pane, zmiluj sa.

Za pokoj zhora a za spasu našich duší modlime sa k Pánovi.

Za mier na celom svete, za blaho svätých Božích cirkví a za zjednotenie všetkých modlime sa k Pánovi.

Za tento svätý chrám a za tých, čo doň vstupujú s vierou, nábožnosťou a s Božou bázňou, modlime sa k Pánovi.

Za veľkňaza všeobecnej cirkvi, nášho svätého otca *povie meno*, rímskeho pápeža, modlime sa k Pánovi.

Za nášho najosvietenejšieho otca arcibiskupa a metropolitu *povie meno*, bohumilého otca biskupa *povie meno*, za ctihodných kňazov a diakonov v Kristovi, za všetko duchovenstvo a ľud modlime sa k Pánovi.

Za tých, čo spravujú a ochraňujú našu krajinu, modlime sa k Pánovi.

Za toto mesto (*alebo* Za túto obec *alebo* Za tento svätý dom), za všetky mestá, obce, krajiny a za tých, ktorí v nich podľa viery žijú, modlíme sa k Pánovi.

Za priaznivé počasie, hojnosť plodov zeme a za pokojné časy modlíme sa k Pánovi.

Za cestujúcich, chorých, trpiacich, zajatých a za ich záchranu modlíme sa k Pánovi.

Za oslobodenie od všetkého nášho zármutku, hnevu a núdze modlíme sa k Pánovi.

Zastaň sa a spas nás, zmiluj sa a zachráň nás, Bože, svojou milosťou.

Presvätú, prečistú, preblahoslavenú a slávnu Vládkyňu našu, Bohorodičku Máriu, vždy Pannu i všetkých svätých spomínajúc, sami seba, druh druhu i celý náš život Kristu Bohu oddajme.

Lud: Tebe, Pane.

Kňaz zvolanie:

Lebo tebe patrí všetka sláva, česť a poklona, Otcu i Synu i Svätému Duchu, teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

A nasleduje žalm 140. Spievame na 1. hlas.

Pane, ja volám k tebe, * vyslyš ma, vyslyš ma, Pane. * Pane, ja volám k tebe, * vypočuj hlas môj, * keď volám k tebe, ** vyslyš ma, Pane.

Moja modlitba nech sa vznáša k tebe ako kadidlo, * a pozdvihnutie mojich rúk * ako obeť večerná ** vyslyš ma, Pane.

A šesť stichír, na 1. hlas:

Verš: Ak si budeš, Pane, neprávosť uchovávať v pamäti, Pane, kto obstojí? – Ale u teba je odpustenie hriechov.

Keď v tebe, Synovi Panny, - pobehlca spoznala pravého Boha, - tu s plačom skormúteno vravela: - "Napáchala som veci hodné slz. - Odpusť dlh, tak ako si ja vlasy rozpúšťam, - prejav

milujúcej lásku, hoci zaslúži nenávisť, - a pred mýtnikmi budem zvestovať, -- že ty si Dobrodinec a miluješ človeka.”

Verš: Spolieham sa na teba, Pane moja duša sa spolieha na tvoje slovo. – Moja duša dúfa v Pána.

Prevzácne myro pobeľhica zmiešala so slzami - vyliala na tvoje prečisté nohy, pokrývajúc ich bozkami. - Onú ženu si hneď ospravedlnil. - Aj nám daruj odpustenie, -- zachráň nás, veď ty si za nás trpel.

Verš: Väčšmi ako strážcovia vyčkávajú dennicu, – nech dúfa Izrael v Pána.

Keď ti prinášala myro hriešnica, - práve vtedy sa učeník dohovárať s porušiteľmi zákona. - Ona sa radovala, keď drahocenné myro vyliala, - on sa náhlil predať neoceneniteľného, - ona sa priznávala k Pánovi, - on sa s Pánom rozíšiel, - ona sa oslobodila, - no Judáš sa stal nepriateľovým otrokom. - Ach, aká hrozná býva ľahkomyselnosť! - A aké mocné je pokánie! - To nám daruj, Spasiteľ, -- zachráň nás, veď ty si za nás trpel.

Verš: Lebo u Pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie. – On sám vykúpi Izraela zo všetkých jeho neprávostí.

Ach, aká bola Judášova ničomnosť! - Pozoroval pobeľhicu, ako bozká Ježišove šľapaje, - a pritom rozmýšľal o podlom bozku a o zrade. - Ona si rozviazala vlasy, - kým on sa dal zviazať do pút zlosti, - prinášajúc namiesto myra smradľavú zákernosť; - veď nenávisť nevie uprednostniť, čo je osožné. - Ach, aká bola Judášova ničomnosť! -- Naše duše od nej, Bože, oslobod’.

Verš: Chváľte Pána všetky národy, – oslavujte ho všetci ľudia.

2. hlas: Hriešnica utekala po voňavú masť, - bežala kúpiť vzácne myro, aby pomazala Dobrodinca, - predavačovi povedala: “Daj mi myro, -- aby som natrela toho, ktorý zotrel všetky moje hriechy.”

Verš: Lebo veľké je jeho milosrdenstvo voči nám – a pravda Pánova trvá na veky.

6. hlas: Tá, čo bola v hriechu pohrúžená, - našla v tebe prístav spásy, - vylievajúc na teba myro so slzami, volala: - “Zhliadni ty, čo prijímaš pokánie hriešnikov! - Zachráň ma, Vládca, z príboja hriechu – pre svoje veľké zľutovanie.”

Sláva, i teraz:

8. hlas (skladba mnišky Kasie či Kasiány spred r. 850): Žena, ktorá do mnohých hriechov upadla, - vnímajúc však, Pane, tvoje božstvo, - podujala sa na úkon myronosičky, - s nárekom ti prináša myro pred pohrebom. - “Beda”, hovorí, “lebo vo mne zavládla noc, - podpichovanie na roztopaš, - noc chmúrna a bez svitu mesiaca, - slepá náruživosť hriechu. - Prijmi aspoň pramene mojich slz ty, ktorý vodu morí privádzaš do mrakov! - Skloň sa k stonom môjho srdca ty, čo si sklonil nebesá svojim neopísateľným zostúpením! - Tvoje prečisté nohy vybozkávam - a svojimi vlasmi ich poutieram. - Tie nohy, ktorých kroky začula Eva v raji podvečer - a od strachu sa ukryla. - Mojich hriechov je celá záplava, - ale kto prebáda hĺbočiny tvojich súdnych výrokov, - Spasiteľ, záchranca mojej duše? - Neprehliadni svoju služobnicu, -- veď ty máš nesmierne zľutovanie.”

Kňaz: Premúdrost'. Stojme úctivo!

A spievame hymnus:

Svetlo tiché, svätej slávy, * nesmrteľného Otca nebeského, * Svätého Blaženého, * Ježišu Kriste, * keď sme prišli k západu slnka * a videli žiaru večernú, * ospevujeme Otca i Syna i Svätého Ducha, Boha. * Je dôstojné preľúbeznými hlasmi oslavovať teba, Synu Boží, * ktorý dávaš život celému svetu, * preto ťa celý vesmír velebí.

Diakon: Vnímajme! **Kňaz:** Pokoj všetkým! **Diakon:** Premúdrost' vnímajme! (*Ak niet kňaza, vynechávame.*)

1. prokimen 4. hlasu (tropárový nápev) Ž 133, 3 + 1a

Nech ťa žehná Pán zo Siona, - ktorý stvoril nebo i zem.

Verš: Zvelebujte Pána, všetci služobníci Pánovi.

Čítanie z knihy Exodus 2, 11 – 22

Po mnohých dňoch, keď Mojžiš dorástol, vyšiel k svojim súkmeňovcom, aby videl ich ťažkú robotu. Tu videl, ako istý Egyptan bil jeho súkmeňovca, hebrejského brata. I poobzeral sa a keď videl, že tam nebolo nikoho, Egyptana zabil a ukryl do piesku. Na druhý deň vyšiel opäť a videl, ako sa dvaja hebrejskí mužovia bijú medzi sebou. I zavolať na útočníka: „Prečo biješ svojho blížneho?!“ On mu však odvetil: „Ktože ťa ustanovil nad nami za rozhodcu a sudcu?! Vari chceš zabiť aj mňa, ako si odpratol toho Egyptana?“ Mojžiš sa preľakol a povedal si: „Tak, vec sa už rozniesla.“ A keď sa o tej veci dozvedel faraón, pokúšal sa Mojžiša zabiť. Ale Mojžiš pred faraónom utiekol a usadil sa v kraji Madián, zdržoval sa pri studni. Madiánsky kňaz mal sedem dcér. A ony prišli, čerpali vodu a nalievali ju do válovo, aby napojili ovce svojho otca. Keď prišli pastieri a odháňali ich, Mojžiš vstal, zaujal sa ich a ovce im napojil. Keď ony potom prišli k svojmu otcovi Raguclovi, on sa ich spýtal: „Prečo ste dnes prišli tak skoro?!“ Ony mu odpovedali: „Akýsi Egyptan sa nás zastal pred pastiermi, ba aj nám pomohol napojiť ovce!“ Tu on povedal svojim dcéram: „A kdeže je? Prečo ste nechali toho človeka tak? Zavolajte ho, nech si niečo zaje!“ A Mojžiš sa rozhodol, že uňho ostane. Potom dal Mojžišovi svoju dcéru Seforu, ktorá mu porodila syna, a on ho nazval Gersamom, hovoriac: „Som prišielcom v cudzej krajine.“ Potom mu porodila aj druhého a pomenoval ho Eliezerom, hovoriac: „Ozaj, Boh otca môjho je mojou pomocou, vyslobodil ma od faraónovho meča!“

2. prokimen 6. hlasu (tropárový nápev) Ž 134, 20b + 1

Všetci bohobojní, - zvelebujte Pána.

Verš: Chváľte meno Pánovo, - chváľte ho, služobníci Pánovi.

Čítanie z knihy Jób 2, 1 – 10

V ktorýsi deň zasa prišli Boží synovia a postavili sa pred Pána. S nimi prišiel aj satan a postavil sa pred Pána. A Pán povedal satanovi: „Skadial' prichádzaš?“ Satan odpovedal Pánovi: „Chodil som križom-krážom po zemi.“ Pán povedal satanovi: „A všimol si si môjho služobníka Jóba, že mu niet rovného na zemi? Je to muž dokonalý a statočný, bojí sa Boha a chráni sa zlého. Podnes si zachoval svoju dokonalosť, a ty si ma popudil proti nemu, aby som ho bez príčiny trápil!“ Satan odpovedal Pánovi: „Kožu za kožu! Všetko, čo človek má, dá za svoj život! Ale vzťahni ruku a zasiahni jeho kosti a telo, či ti nebude kliať do očí!“ Tu Pán povedal satanovi: „Hľa, je v твоjich rukách, len jeho život ušetri!“ Satan sa vzdialil spreď Pánovej tváre a ranil Jóba ukrutným vredom od päty nôh až po temeno hlavy. Takže Jób si vzal črepinu, aby sa mal čím oškrabovať, a utiahol sa na smetisko. Jeho žena mu povedala: „Ešte sa držíš svojej dokonalosti?! Prekľaj Pána a zhyň!“ On jej však povedal: „Hovoríš, ako len hlúpe ženy hovoria. Azda máme len dobré brať od Pána, a zlé prijat' by sme nemali?“ V tomto všetkom Jób nezhrešil svojimi ústami.

Kňaz: Premúdrost', pozorne počúvajme sväté evanjelium. Čítanie zo svätého evanjelia podľa Matúša.

Lud: Sláva tebe, Pane, sláva tebe.

Kňaz: Vnímajme!

Potom evanjelium Mt 108. začalo (26, 6 – 16)

V tom čase, keď bol Ježiš v Betánii v dome Šimona Malomocného, pristúpila k nemu žena s alabastrovou nádobou vzácneho myra a vyliala mu ho na hlavu, ako sedel pri stole. Keď to videli jeho učeníci, hnevali sa a hovorili: „Načo takéto mrhanie? Veď sa to mohlo draho predať a rozdať chudobným.“ Ježiš to spozoroval a povedal im: „Prečo trápate túto ženu? Urobila mi dobrý skutok; veď chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa nemáte vždy. Keď mi vyliala toto myro na telo, urobila to na môj pohreb.

Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať toto evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.” Vtedy jeden z Dvanástich -volal sa Judáš Iškariotský – odišiel k veľkňazom a vyzvedal sa: „Čo mi dáte a ja vám ho vydám?” Oni mu určili tridsať strieborných. A od tej chvíle hľadal príležitosť vydať ho.

Po prečítaní evanjelia ľud: Sláva tebe, Pane, sláva tebe.

A hneď nasleduje Večerný hymnus (Spodóbi Hóspodi).

Ráč nás, Pane, tento večer zachrániť od hriechu. * Velebíme ťa, Pane, Bože otcov našich. Chválime a oslavujeme tvoje meno na veky, amen. * Preukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo, lebo dúfame v teba. * Blahoslavený si, Pane, nauč nás svoje pravdy. * Blahoslavený si, Vládca, daj nám porozumieť svojim pravdám. * Blahoslavený si, Svätý, osviet' nás svojimi pravdami. * Pane, tvoje milosrdenstvo je večné, nepohrdaj dielom svojich rúk. * Tebe patrí chvála, tebe patrí pieseň. * Tebe, Otcu i Synu i Svätému Duchu, patrí sláva teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Nasleduje prositeľná ekténia. Diakon (predsedajúci):

Vykonajme našu večernú modlitbu k Pánovi.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Zastaň sa a spas nás, zmiluj sa a zachráň nás, Bože, svojou milosťou.

Ľud: Pane, zmiluj sa.

Celý večer prežitý v dokonalosti, svätosti, pokoji a bez hriechu prosme si od Pána.

Ľud: Daruj nám, Pane. *Takisto za každou d'alšou prosbou.*

Anjela pokoja, verného sprievodcu a ochrancu našej duše i tela prosme si od Pána.

Odpustenie a oslobodenie z našich hriechov a previnení prosme si od Pána.

Dobro a úžitok pre naše duše a pokoj pre svet prosme si od Pána.

Aby sme zostávajúce dni nášho života prežili v pokoji a kajúcnosti, prosme si od Pána.

Pokojné kresťanské dovŕšenie nášho života bez bolesti a zahanbenia, dobrú odpoveď na prísnom Kristovom súde prosme si od Pána.

Presvätú, prečistú, preblahoslavenú a slávnú Vládkyňu našu, Bohorodičku Máriu, vždy Pannu i všetkých svätých spomínajúc, sami seba, druh druhu i celý náš život Kristu Bohu oddajme.

Lud: Tebe, Pane.

Kňaz zvolanie: Lebo ty si dobrý a láskyplný Boh. Tebe, Otcu i Synu i Svätému Duchu, vzdávame slávu teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

Kňaz požehnáva ľud: Pokoj všetkým!

Lud: I tvojmu duchu.

Diakon: Skloňte si hlavy pred Pánom.

Lud: Pred tebou, Pane.

Kňaz modlitbu na sklonenie hláv:

Pane, Bože náš, ty si pre spásu ľudského pokolenia sklonil nebo a zostúpil si na zem, preto láskavo zhliadni na svojich služobníkov i na svoje dedičstvo: lebo pred tebou, prísny ale láskyplným Sudcom, sklonili tu v pokore svoje hlavy. Neočakávajú pomoc od ľudí, ale dúfajú v tvoje milosrdenstvo a záchranu. Ochraňuj ich v každom čase, ale najmä v tento večer i v nadchádzajúcu noc, pred všetkými nepriateľmi a pred nástrahami zlého ducha. Zbav ich hriešnych myšlienok a žiadostí.

A kňaz zvoláva:

Nech je vždy oslavovaná a zvelebovaná vláda kráľovstva, Otcu i Synu i Svätého Duchu, teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

Stichiry na stichovni

6. hlas: Dnes prišiel Kristus do domu farizeja, - tam k nemu pristúpila hriešnica, - padla mu k nohám a volala: - “Zhliadni na ženu ponorenú do hriechu, - zhrozenú svojimi skutkami, - ale tvojej добрote sa nezhnusila. -- Odpusť mi, Pane, zlé skutky, zachráň ma!”

Verš: *Oči dvíham k tebe, čo na nebesiach prebývaš. Ako oči sluhov hľadajú na ruky svojich pánov, ako oči služobníkov hľadajú na ruky svojej panej, tak hľadajú naše oči na Pána, nášho Boha, kým sa nezmiluje nad nami.*

Vystrela pobehlica vlasy k tebe, svojmu Pánovi, - vystrel Judáš ruku k porušiteľom zákona. - Ona si odniesla odpustenie, - on si vzal strieborniaky. - Preto pozdravujeme teba, - ktorý si bol za nás predaný a nás si oslobodil. -- Sláva tebe, Pane.

Verš: *Zmiluj sa, Pane, nad nami, zmiluj sa nad nami, lebo už máme dosť pohrdania; lebo naša duša má už dosť výsmechu boháčov a pohrdania pyšných.*

Prišla žena plná špiny a odporná, - slzy prelievala na tvoje nohy, Spasiteľ, - zvestujúc utrpenie: - “Ako pozriem na teba, Pane? - Sám si prišiel predsa spasť nemravnicu. - Mňa mŕtvu zodvihni z priepasti, - Lazára si z hrobu vzkriesil na štvrtý deň. -- Prijmi, Pane, mňa úbohú a zachráň ma!”

Sláva, I teraz:

Rozčarovaná svojím spôsobom života - a vo vedomí svojej neresti - prišla k tebe s myrom a vavela: - “Neodvrhni nemravnicu, z Panny narodený, - neprehliadni moje slzy, ty radosť anjelov, - ale prijmi, Pane, mňa kajúcnicu, - ktorú si neodsotil ako hriešnici, -- pre svoje veľké zľutovanie.”

Po skončení stichír spievame:

Teraz prepustíš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji. Lebo moje oči videli tvoju Spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov, Svetlo na osvietenie pohanov a na slávu Izraela, tvojho ľudu.

Svätý Bože, Svätý Silný, Svätý Nesmrteľný, zmiluj sa nad nami.

Tri razy.

Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Presvätá Trojica, zmiluj sa nad nami. Pane, očisť nás od našich hriechov. Vládca, odpusť nám naše neprávosti. Svätý, príd' a uzdrav naše slabosti pre svoje meno.

Pane, zmiluj sa. *Tri razy.*

Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje, príd' kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi tak i na zemi. Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom, a neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.

Kňaz: Lebo tvoje je kráľovstvo a moc i sláva, Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

A nasleduje záver pôstnej večierne.

Tropáre, 1. hlas:

Raduj sa, Bohorodička, Panna Mária, milostiplná, Pán s tebou, * požehnaná si medzi ženami * a požehnaný je plod tvojho života, * lebo si porodila Krista, Spasiteľa a Vykupiteľa našich duší. (*veľká poklona*)

Sláva: Krstiteľ Kristov, k tebe sa modlíme. * Spomeň si na nás všetkých, * aby sme boli zbavení svojich neprávostí, * lebo ty si dostal milosť orodovať za nás. (*veľká poklona*)

I teraz: Svätí apoštoli, proroci a mučeníci * i všetci svätí, prihovárajte sa za nás, * aby sme boli zbavení bied a núdze, * lebo vo vás máme horlivých zástancov u Spasiteľa. (*veľká poklona*)

Pod tvoju milosť sa utiekame,
panenská Bohorodička. Prosbami
našimi nepohrdaj v našich
potrebách, ale vyslobod' nás z
každého nebezpečenstva, jediná
čistá a požehnaná. (*bez poklony*)

Pod tvoju milosť pribíhám,
Bohoródice Divo, molíť
nášich ne prezri vo skórbach,
no ot bíd izbávi nás, jediná
čistaja, i blahoslovnaja.
(*bez poklóna*)

Pane, zmiluj sa. (*40 ráz*) Pane, požehnaj.

Kňaz: Požehnaný je Kristus, náš Boh, v každom čase, teraz i vždycky, i na veky vekov.

Lud: Amen.

Kňaz: Nebeský Kráľu, posilni tých, čo spravujú a ochraňujú našu krajinu, utvrď vieru, skrot' nepriateľov, upokoj svet, ochraňuj toto mesto (*alebo* túto obec, *alebo* tento svätý dom); našich zosnulých otcov, bratov a sestry uved' do príbytkov spravodlivých a nás, ktorí robíme pokánie a vyznávame svoje hriechy, prijmi, a zmiluj sa nad nami, lebo si dobrý a miluješ nás.

Lud: Amen. Pane, zmiluj sa. (*Tri razy*) Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen. Čestnejšia si ako cherubíni * a neporovnateľne slávnejšia ako serafíni, * bez porušenia si porodila Boha Slovo, * opravdivá Bohorodička, vebíme ťa. V mene Pánovom požehnaj, otče.

Kňaz: Na príhovor našich svätých otcov, Pane Ježišu Kriste, Bože náš, zmiluj sa nad nami.

Lud: Amen.

Modlitba svätého Efréma Sýrskeho

Pane a Vládca môjho života, odním odo mňa ducha znechutnosti, nedbalosti, mocibažnosti a prázdnych rečí. *(Veľká poklona)*.

Daruj mne, svojmu služobníkovi, ducha miernosti, poníženosti, trpezlivosti a lásky. *(Veľká poklona)*.

Áno, Pane a Kráľu, daj, aby som videl vlastné prehrešenia a neposudzoval svojho brata, lebo ty si požehnaný na veky vekov. Amen. *(Veľká poklona)*.

Potom nasleduje dvanásť malých poklón, pričom pri každej poklone hovoríme:

Bože, buď milostivý mne hriešnemu. *(malá poklona)*

Bože, očisť moje hriechy a zmiluj sa nado mnou. *(malá poklona)*

Mnoho rász som zhrešil, Pane, odpusť mi. *(malá poklona)*

Pane a Vládca môjho života, odním odo mňa ducha znechutenosti, nedbalosti, mocibažnosti a prázdnych rečí. Daruj mne, svojmu služobníkovi, ducha miernosti, poníženosti, trpezlivosti a lásky. Áno, Pane a Kráľu, daj, aby som videl vlastné prehrešenia a neposudzoval svojho brata, lebo ty si požehnaný na veky vekov. Amen. *(veľká poklona)*

Svätý Bože, Svätý Silný, Svätý Nesmrteľný, zmiluj sa nad nami. *(3 razy)*

Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Presvätá Trojica, zmiluj sa nad nami. Pane, očisť nás od našich hriechov. Vládca, odpusť nám naše neprávosti. Svätý, príď a uzdrav naše slabosti pre svoje meno.

Pane, zmiluj sa. *(3 razy)*

Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje, príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi tak i na zemi. Chlieb náš každodenný daj nám dnes a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom, a neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.

Kňaz: Lebo tvoje je kráľovstvo a moc i sláva, Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

Pane, zmiluj sa. (12 ráz)

A modlitba:

Presväta Trojica, jednopodstatná mocnosť a nedeliteľné kráľovstvo, ty si darkyňou každého dobra, zhliadni v tomto čase aj na mňa hriešneho a umy ma od každej škvrny, osviet' môj rozum, aby som stále ospevoval, slávil a volal: Jediný je svätý, iba jeden je Pán, Ježiš Kristus, na slávu Boha Otca, amen.

Lud: Nech je požehnané Pánovo meno odteraz až naveky. (3 razy)

Žalm 33

Pána chcem velebit' v každom čase, * moje ústa budú ho vždy chváliť.

V Pánovi sa bude chváliť moja duša; * nechže to počujú pokorní a nech sa tešia.

Velebte so mnou Pána * a oslavujme jeho meno spoločne.

Hľadal som Pána a on ma vyslyšal, * a vytrhol ma zo všetkej hrôzy.

Na neho hľad'te a budete žiarit', * a tvár vám nesčervenie hanbou.

Úbožiak zavolať a Pán ho vyslyšal, * a vyslobodil ho zo všetkých tiesní.

Ako strážca sa utáborí anjel Pánov okolo bohobojných * a vyslobodí ich.

Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán; * šťastný človek, čo sa utieka k nemu.

Vy, jeho svätí, bojte sa Pána, * veď bohobojní núdzu nemajú.

Boháči sa nabiedia a nahladujú, * ale tým, čo hľadajú Pána, nijaké dobro chýbať nebude.

Pod'ťe, deti, čujte ma, * naučím vás bázni Pánovej.

Miluje niekto život * a chce požívať dobro v šťastných dňoch?

Zdržuj svoj jazyk od zlého * a svoje pery od reči úlisnej.

Unikaj pred zlom a dobre rob, * hľadaj pokoj a usiluj sa oň.

Pánove oči hľadia na spravodlivých * a k ich volaniu sa nakláňa jeho sluch.

Tvár Pánova sa odvracia od tých, čo robia zlo, * a vyhladzuje ich pamiatku zo zeme.

Spravodliví volali a Pán ich vyslyšal, * a vyslobodil ich zo všetkých tiesní.

Pán je pri tých, čo majú srdce skrúšené, * a zachraňuje zlomených na duchu.

Spravodliví majú utrpení veľa, * ale Pán ich vyslobodí zo všetkých.

Všetky kosti im ochraňuje * ani jedna sa im nezlomí.

Hriešnika zloba zahubí * a tých, čo nenávidia spravodlivého, stihne trest.

Pán vykúpi duše svojich služobníkov, * nebudú potrestaní tí, čo v neho dúfajú.

Potom:

Dôstojné je velebiť teba, Bohorodička, * vždy blažená a nepoškvrnená, Matka nášho Boha. * Čestnejšia si ako cherubíni * a neporovnateľne slávnejšia ako serafíni, * bez porušenia si porodila Boha Slovo, * opravdivá Bohorodička vebíme ťa.

Kňaz: Sláva tebe, Kriste Bože, naša nádej, sláva tebe.

Lud: Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen. Pane, zmiluj sa. (*Tri razy.*) Požehnaj.

Kňaz: Kristus, náš pravý Boh, ktorý prichádza dobrovoľne trpieť za našu spásu, na prosby svojej prečistej Matky i všetkých svätých, nech sa nad nami zmiluje a spasí nás, lebo je dobrý a miluje nás.

Lud: Amen.

Menlivé časti z <http://www.grkat.nfo.sk/Texty/triodpostna.rtf>

Čítania: <https://lc.kbs.sk/?den=20200408&obrad=gr>

Kompilácia: o. Andrej @ www.grkat.nfo.sk

Posledná revízia textu: 08.04.2020 0:25